

Obsah

Úvodní slovo rektora	1
Slavíme 25 let	2
Fakulta pedagogická	3
Fakulta elektrotechnická	4
Fakulta strojní	5
Výstavba univerzitního kampusu	6 - 8
Letní školy na ZČU	9
Fakulta aplikovaných věd	10
Fakulta ekonomická	11
Založení univerzity bylo radostnou dobou Rozhovor s emeritním rektorem Jiřím Holendou	12 - 13
Univerzita otevřená pro každého	14
Fakulta právnická	15
Řídit univerzitu je jako kolektivně řídit autobus Rozhovor s emeritním rektorem Zdeňkem Vostrackým	16 - 17
Fakulta filozofická	18
Nové technologie—výzkumné centrum	19
S univerzitou jsem srostlý Rozhovor s emeritním rektorem Josefem Průšou	20 - 21
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara	22
Fakulta zdravotnických studií	23
Ústav jazykové přípravy	24
Univerzita v číslech	25
Skvělý tým je zárukou úspěchu Rozhovor s emeritní rektorkou Ilonou Mauritzovou	26 - 27
Výzkum a vývoj	28 - 29
Úspěchy na poli aplikovaného výzkumu a spolupráce s praxí	30 - 31
Univerzita se musí otevřít světu Rozhovor s rektorem Miroslavem Holečkem	32 - 33
Jak šel čas na univerzitě	34 - 35
Studentský život	36 - 37
Západočeská univerzita slaví 25 let	38 - 40

Úvodní slovo rektora

Ve středu 19. října ráno na mne z pošty vykoukl mail Mikuláše Beka, rektora Masarykovy univerzity. Navrhuje, aby univerzity vyvěsily tibetské vlajky v 11.55 tentýž den. Hlavou mi letí spousta myšlenek. Připojíme se? Je třeba se rozhodnout ihned, nelze svolávat grémia a nechat si postup odhlasovat. Kontext s politickým děním těch dnů je zřejmý. Máme zatahovat univerzitu do politiky?

To rozhodně nikdo nechce. Přemýšlím ale i o dalších souvislostech a vzpomenu si na hovory se studenty. Mladí lidé, kteří budou jednou hrát významnou roli ve veřejném životě, ve významných firmách i v reprezentaci naší republiky. Co pro ně znamená studium na univerzitě? Jak budou jednou vzpomínat na svou alma mater? Možná, že i dnešní symbolické připojení se univerzity ke kritikům příliš ustrašeného postoje některých politiků a k jasné výzvě k respektu duchovních hodnot jiných kultur v nich cosi důležitého zanechá. Hlavou mi běží i slova, která říkám čerstvým absolventům na promociích: „Kromě rozvahy vám přeji i dostatek odvahy, odvahy nebát se jít proti proudu a dokázat hájit svůj názor.“ Je rozhodnuto. V 11.55, tedy symbolicky „za pět minut dvanáct“, zavlaže na ZČU tibetská vlajka.

Při příležitosti 25. výročí naší univerzity se zamýšlíme více než jindy, co jsme dokázali, jací jsme a jací bychom chtěli být. Bezesporu nás formují vnější vlivy, politika státu v oblasti vzdělávání i finanční možnosti, které máme či můžeme mít. Oprávněně si stěžujeme na řadu věcí, které však nemůžeme příliš ovlivnit, semíla nás všudypřítomná byrokracie, někdy vysoce problematická legislativa a stále klesající příspěvek státu na vzdělávání. Přesto jsme toho tolik dokázali a můžeme se pochlubit kvalitními obory, špičkovými výsledky ve vědě i aplikovaném výzkumu a unikátními výzkumnými centry.

Vnější vlivy totiž nejsou rozhodující. To zásadní se odehrává uvnitř. Vzpomínám na zrod Západočeské univerzity před 25 lety, její dětství a postupné dospívání. Nevím, kolik v ten či onen rok dostala univerzita peněz. Vím ale, jak výrazně ovlivnily její vývoj významné osobnosti, které měly svou vizi a dokázaly

se za ní bit. Tyto osobnosti posunuly univerzitu nejen tehdy, když svou prozíravou vizi dokázaly zrealizovat, ale zejména tím, že dokázaly hájit jasný názor a často jít i proti značnému odporu. Dnes již málokdo ocení, kolik studentů a mladých lidí právě takové osobnosti výrazně pozitivně ovlivnily.

Bohužel přesně opačnou roli sehrávaly a stále sehrávají masy věcných kritiků a vždy nespokojených reptalů, kteří v anonymním kuloárním zákulisí šíří své „pravdy“ o tom, „jak to všechno je“ a co tím „ve skutečnosti“ ten či onen sleduje. Je paradoxem akademického prostředí, že dává vyrůst nejen skvělým osobnostem, ale vytváří i úrodné podhoubí pro šíření polopravd, negativních emocí, fám či dokonce lží. Toto podhoubí nás rozleptává a spaluje zevnitř. Můžeme pak žehrat na to, že nejsme financováni, jak si zasloužíme, že k nám nemíří tolik studentů, jak by odpovídalo kvalitě našich oborů. Zrcadlo, které má odrážet náš lesk do světa, si bohužel příliš často křívíme sami.

Kdysi jsem měl možnost pobýt dva týdny v Tibetu. Svět tajemných klášterů, magických obřadů a duchovních rozměrů, ale i svět nesmírné materiální chudoby. Nemohu a nechci hodnotit geopolitické souvislosti. Ale ať už jsou jakékoli, nelze si nepovšimnout úžasné hrdosti místních lidí a jejich sounáležitosti se svou zemí. Mnohokrát mě již napadlo, jak by mohla vypadat naše alma mater, kdybychom k ní cítili podobnou sounáležitost, byli na naše úspěchy hrdí a šířili tím její dobré jméno. I to, co nedokáže žádný marketing, bychom hravě zvládli sami. A navíc bychom nejen vzdělávali, ale i vychovávali naše studenty k hrdosti a odpovědnosti. Není větší síly ve světě relativizujících pravd a strachu z vlastního názoru než právě takovýto postoj!

Moc bych si přál, aby i toto reprezentovala tibetská vlajka, která po několika říjnových dnech vlála na Západočeské univerzitě v Plzni.

Miroslav Holeček, rektor

Slavíme 25 let

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

otevíráte druhé číslo časopisu ZČU& ..., jímž symbolicky uzavíráme letošní rok plný oslav a aktivit připravených speciálně k příležitosti 25. narozenin naší univerzity. Právě k tolika letům Západočeská univerzita v Plzni letos dospěla, a proto je podtitulem tohoto čísla „25 let“.

Jedním ze symbolů letošního výročí je i logo navržené studentkou fakulty designu a umění Ladislava Sutnara Terezou Pejřimovskou, které po celý rok provázelo veškeré workshopy, konference, výstavy i mnohé další akce pořádané k oslavám výročí. Logo se tak přirozeně objevuje i na titulní straně tohoto čísla a plně vystihuje jeho ústřední téma. Autorka totiž do něho dokázala nejen umně vpravit onu narozeninovou pětadvacítku v podobě trojúhelníků, které ji znázorňují prostřednictvím římských číslic, ale současně evokuje i obrazy přesýpacích hodin, symbol plynutí času.

V aktuálním čísle tedy budeme plynout časem od prvních střípků univerzity, které však spadají mnohem dále nežli do výše zmiňovaných 25 let. Ocitneme se tak nejprve v historicky zlomovém roce 1948, kdy v budově na tehdejší Stalínově třídě vzniká prapůvod univerzity, pobočka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Následně postupně projdeme všemi klíčovými milníky, které ovlivnily další vývoj dnešní Západočeské univerzity, jež se během let rozrostla do podoby devíti fakult, dvou vysok školských ústavů a čtyř výzkumných center. Abyste se v takovém množství událostí snáze orientovali, najdete na každé horní stránce časovou osu, která Vás bezpečně provede celým číslem. Jak na 25 let univerzity pohlíží ti, kteří univerzitu formovali z nejvyššího místa, se dozvíte v rozhovorech se všemi pěti rektory postupně úřadujícími na ZČU.

Věříme, že v tomto čísle naleznete informace o veškerém dění, jež se do historie naší univerzity jakkoliv význačně zapsalo, a abychom je trochu oživilí i obrazově, hledali jsme ve všech dostupných fotografických archívech. Přejeme Vám tedy příjemné čtení a univerzitě do další pětadvacítky jen to nejlepší!

Veronika Nováková
vedoucí odboru Vnější vztahy

začátku

od

s námi

pojdte